

בית-המשפט המחוזי ירושלים

בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים
בעניין:

העותרת:

התנועה לחופש המידע (ע"ר) (מס' 580425700)
ע"י ב"כ עו"ד רחלי אדרי
המסלול האקדמי המכללה למנהל
ת.ד. 25703, ראשון לציון מיקוד 752501
טל': 03-9560146 פקס: 03-9560359
דוא"ל: info@meida.org.il

- נ ג ד -

המשיב:

משרד ראש הממשלה
רחוב קפלן 3, הקריה ירושלים, 91950
ע"י באי כוח מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7 מעלות דפנה, ירושלים 91493
טל': 02-5419555 פקס: 02-5419581

עתירה מינהלית

[עפ"י חוק חופש המידע, התשנ"ח–1998 (להלן: "החוק" או "חוק חופש המידע")]

פתח דבר

בית המשפט הנכבד מתבקש בזה להורות למשיב למסור לידי העותרת את פירוט הוצאות מעון ראש הממשלה לשנת 2014, לרבות כל ההוצאות בפועל וזאת בפירוט מירבי לכל סוגי ההוצאות לפי כל אחד ממעונות ראש הממשלה וכן את החשבוניות, שהוצאו עבור כל אחת מהרכישות שבוצעו במהלך השנה המדוברת. כל זאת כפי שביקשה העותרת בבקשת חופש המידע שנשלחה למשרד ראש הממשלה (להלן: "הבקשה"), וכמפורט בה, אשר לא זכתה לכל מענה מצד המשיב.

מצ"ב הבקשה כנספח 1.

בית-המשפט מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות לדוגמא משמעותיות, זאת בין היתר בשל העובדה, כי עתירה דומה הוגשה על ידי העותרת כנגד משיב זה אך לפני שנתיים, עתירה שבסופה מסר המשיב את כל המידע המבוקש.

כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב בהוצאות העותרת בהכנת עתירה זו לרבות שכ"ט עו"ד.

הצדדים לעתירה

1. העותרת הינה עמותה רשומה הפועלת למען קידום ערכים של שקיפות ודמוקרטיה, אשר מטרתה העיקרית הינן הגשמת החזון והפוטנציאל הטמון בחוק חופש המידע וקבלת מידע מהרשויות בעניינים ציבוריים.
2. המשיב הינו משרד ראש הממשלה, יוצר המידע המבוקש והמחזיק בו.

הסמכות לדון בעתירה

3. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בעתירה זו מכוח סעיף 17 לחוק חופש המידע ותקנה 2 לתקנות בתי המשפט לעניינים מנהליים אשר קובעים, כי עתירה על החלטת רשות ציבורית לפי חוק זה תידון בבית משפט לעניינים מנהליים, ותוגש לבית המשפט שבאזור שיפוטו ניתנה החלטתה הרשות אשר נגדה מוגשת העתירה.
4. עניינה של עתירה זו בבקשת חופש מידע שלא נענתה על-ידי הממונה במשרד ראש הממשלה הנמצא בירושלים.

תמצית העתירה

5. עניינה של העתירה הינו בקשה לקבלת מידע מכח סעיף 7(א) לחוק חופש המידע, אשר נשלחה לרשות ביום 22.3.2015, ולא נענתה עד עצם היום הזה, משך למעלה משלושה חודשים מיום הגשתה. זאת, הגם שחלף המועד להחליט בה על-פי דין.
6. די בנתון זה כדי להכריע בעתירה לטובתה של העותרת. ודי בו, אף כדי לבסס דרישתה לפסיקת הוצאות לדוגמה לזכותה, בהדגימו את זלזול הרשות בהוראות החוק.
7. המשיב אף לא טרח להאריך את המועד לטיפול בבקשה, כנדרש על פי סעיף 7(ב), (ג) לחוק.

רקע מקדים לפניית העותרת בבקשה לקבלת מידע

8. לפני כשנתיים בלבד הגישה העותרת, עתירה דומה בנסיבות זהות, כאשר ביקשה לקבל במהלך חודש פברואר 2013 פרטים אודות הוצאות מעון ראש הממשלה והתנהלות המשרד. כמו היום, גם אז הבקשה לא זכתה לכל התייחסות מצד המשרד ועל כן בחודש מאי 2013, הגישה העותרת עתירה מנהלית שמיד לאחריה נמסרו לעותרת בפירוט מלא כל הוצאות מעון ראש הממשלה.
9. העותרת הייתה סבורה, בתמימותה, כי משעה שהעניין הגיע בעבר לבית המשפט כשבסופו העביר המשיב פירוט מלא של הוצאות מעון ראש הממשלה, הרי שבקשה נוספת תיענה במסגרת המועדים הקבועים בחוק וללא עיכובים. לצערנו לא כך הדבר. המשיב ממשיך לזלזל בחוק ובמערכת המשפט, ואף מגדיל ועושה כאשר מתעלם לחלוטין מבקשת המידע של העותרת כאילו לא הייתה.
10. חשיפת חשיפת המידע עוררה עניין ציבורי רב, ואין פלא שכן מדובר בשאלת השימוש בכספי ציבור על ידי נבחריו ובסוגיה להיכן מנותבים כספי הציבור, והאם נבחריו עושים בו שימוש פזרני, שלא לצורך.

11. חשיבותו של המידע הודגשה עוד כאשר הודות לעתירה ובעקבות תלונות שהגיעו למשרד מבקר המדינה, פרסם מבקר המדינה ב-17 לפברואר 2015 דוח ביקורת מיוחדת שעסק בהיבטים שונים הנוגעים להוצאות מעוונות ראש הממשלה בשנים 2009-2013 ואשר ממונים מכספי ציבור.
12. מדוח המבקר עולה כי בקביעת תקציב המעוונות, לא ביצע משרד ראש הממשלה, הליך סדור של ניתוח צרכים וקביעת אומדנים של ההוצאות הנדרשות. ורק במסגרת התקציב לשנת 2013, נעשה לראשונה במשרד הליך ניתוח צרכים כנדרש.
13. יצוין כי דוח המבקר מעיד על ירידה ניכרת בהוצאות מעוון ראש הממשלה, שחלה שנה לאחר הגשת העתירה הקודמת.
14. ייתכן שיש להוצאות הצדקה מוחלטת, ייתכן שההוצאות גבוהות במידת מה מעל הצריך, וייתכן שהן מופקעות ושערורייתיות. אלא שלנוכח אי-השקיפות בה דוגל משרד ראש ממשלה, ולאור התעלמותו חסרת התקדים לפני העותרת ואי טיפולו בבקשות המידע אותן מגישה העותרת, אין בידי הציבור אפשרות לבחון הדברים, לפקח עליהם ולבקרם במידת הצורך.
15. לאור החשיבות הציבורית של המידע, ובהמשך לדוח מבקר המדינה פנתה העותרת בשנית, כפי שהבטיחה שתעשה בכל שנה, בבקשה לפי חוק חופש המידע, לקבלת פירוט מלא של הוצאות מעוון ראש הממשלה לשנת 2014, עבור כל אחד ממעוונות ראש הממשלה וכן את החשבוניות, שהוצאו עבור כל אחת מהרכישות, שבוצעו במהלך השנה המדוברת. פנייתה זו הושבה ריקם והינה הבסיס לעתירה המוגשת.
16. התנהלות המשיב, אשר מתעלם באופן בוטה מבקשת המידע, וגורר את העותרת להגיש עתירה שנייה, תוך הוצאות משמעותיות, מצדיקה השתת הוצאות לדוגמה על המשיב. עתירה זו מלמדת שהמשיב מתנער מחובותיו על-פי דין, אינו מקיים את הוראות חוק חופש המידע ומסרב לקבל את החשיבות הציבורית שטמונה בפיקוח וביקורת הציבור אשר ממנ את הוצאותיו. נחוץ מסר ברור כלפי רשויות כמו המשיב, שמתעלמות מחובותיהן כאמור, מזלזלות בחוק חופש המידע ופועלות ב"שיטת מצליח".
- העובדות הרלוונטיות לעתירה
17. ביום 22 במרץ 2015, פנתה העותרת למשיב בבקשה לקבלת מידע מכח סעיף 7(א) לחוק חופש המידע. במסגרת פנייה זו ביקשה לקבל את המידע הבא: פירוט הוצאות מעוון ראש הממשלה לשנת 2014. בפירוט מירבי לכל סוגי ההוצאות לפי כל אחד ממעוונות ראש הממשלה וכן את החשבוניות, שהוצאו עבור כל אחת מהרכישות, שבוצעו במהלך השנה המדוברת.
- מצ"ב הבקשה כנספח 1.
- מצ"ב אסמכתא לשליחת הבקשה בדואר אלקטרוני, אל הממונה על חופש המידע, דאז, הגב' איילת משה (להלן: "משה"): נספח 2.
18. לאחר שבקשת המידע של העותרת לא נענתה, הופתעה העותרת לראות ידיעה באתר החדשות YNET בה מופיע פירוט לכאורה של הוצאות מעוון בית הראש הממשלה לשנת 2014. זאת, בעוד לעותרת נמסר בבוקר ה-21 במאי 2015, בשיחת טלפון שהתקיימה בין מנכ"לית התנועה, אלונה וינוגרד (להלן – "וינוגרד"), לבין משה, כי בקשתה עדיין בטיפול.

19. יודגש כי הוצאות המעון שפורסמו בתקשורת הינן חלקיות בלבד ולא נותנות מענה מספק לבקשת העותרת, אך אין חולק כי פרסומן, ולו החלקי מוכיח כי המידע היה מצוי באותה העת בידי המשיב. כך או כך, כתבה זו פורסמה כבר ביום 21 במאי 2015, קרי לפני מעל ל-40 יום ואין חולק כי מדובר בזמן מספיק להעברת המידע המבוקש לעותרת.

הידיעה מאתר YNET, מיום 21.5.2015 מצ"ב כנספח 3.

<http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4660268,00.html>

מסמך ההוצאות שנלווה לפרסום באתר YNET מצ"ב כנספח 4.

20. ביום 1 ביוני 2015, פנה הרכז הארגוני של העותרת בכתב אל הממונה החדשה אצל המשיב, הגב' בת-חן בן שבת (להלן: "בן שבת"). בפנייתה גוללה העותרת בפני הגב' בן שבת את השתלשלות העניינים בנוגע לבקשה שבגינה הוגשה עתירה זו. זאת ועוד, העותרת ציינה בסעיף 7 למכתבה, כי היא עומדת על זכותה לקבל מענה לבקשת המידע שהוגשה כ-3 חודשים קודם לכן, בהקדם וללא כל שיהוי.

המכתב ששלח הרכז הארגוני אצל העותרת, מר רן קינן מצ"ב כנספח 5.

אישור הדואר האלקטרוני לשליחת המכתב מיום 1 ביוני 2015 מצ"ב כנספח 6

21. ביום 2 ביוני 2015, השיבה בן שבת בדואר אלקטרוני לעותרת וציינה כי הפניה התקבלה ונמצאת בטיפול.

22. מאז מכתב זה ועד ליום הגשת עתירה זו, לא התקבלה כל התייחסות מאת משרד ראש הממשלה ו/או מי מטעמו לבקשה, וממילא לא התקבלה הודעה על הארכת המועד למענה לבקשה כנדרש לפי סעיפים 7(ב) ו-7(ג) לחוק חופש המידע.

23. עובדי העותרת פנו מספר פעמים עם הגב' בן שבת, אך נמסר להם במהלך חודש יולי, כי זו פרשה מתפקידה זמן קצר לאחר מינויה. והעותרת נותרה מול שוקת שבורה.

24. משכך נמצא כי לעת הזו העותרת מפירה לא רק את חובותיה לספק מידע על-פי החוק, אלא אף את חובתה הבסיסית למנות ברשות ממונה על יישום הוראות החוק, כאמור בסעיף 3 לחוק, המחייב את ראש הרשות למנות עובד מקרב עובדי המשרד אשר יהיה אחראי על העמדת המידע לרשות הציבור ועל הטיפול בחוק ועל יישום הוראות החוק.

25. לסיכום, בקשת המידע של העותרת שהוגשה כחוק ביום 22 במרץ 2015 (קרי לפני מעל 3 חודשים) לא זכתה לכל מענה מהותי עד מועד זה, יצוין כי המשיב אף לא טרח לפעול על פי התנאים הקבועים בחוק להארכת משך הטיפול בבקשה, הארכה שממילא לא הייתה ראויה בענייננו.

הטיעון המשפטי

חוק חופש המידע – תנאי הכרחי לפיקוח שלטוני ולמנהל תקין

26. נדמה, כי אין צורך להכביר מילים על החשיבות העצומה הגלומה בזכות לחופש מידע. זכות זו מעוגנת בסעיף 1 לחוק ובהלכה הפסוקה :

חופש המידע הוא אמצעי הכרחי להגשמת חופש הביטוי, חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת, שבלעדיהם לא יתכנו מימוש עצמי של הפרט, חברה חופשית ומשטר דמוקרטי. חופש המידע הוא כלי מרכזי לפיקוח וביקורת על השלטון, שתכליתם להבטיח מנהל תקין, שלטון חוק ושוויון זכויות אדם. חופש המידע הוא תנאי לאמון הציבור בשלטון והוא מבטא את התפיסה המודרנית שהמידע המוחזק בידי רשויות השלטון אינו קנייני, אלא קניינו של הציבור וכזוה הוא מוחזק בידי הרשויות כנאמן הציבור (עע"מ 11120/08 התנועה לחופש המידע נ' מדינת ישראל – רשות ההגבלים העסקיים (פורסם בנבו), 17.11.2010, פס" 7; להלן: "עניין רשות ההגבלים העסקיים").

קיים ויכוח עיוני בשאלה איזה מבין האינטרסים המוגנים הללו ראוי לקבל את מעמד הבכורה, אך אין ויכוח בדבר מעמדו הרם של חופש המידע, כנגזרת של ערכים אלו. כך למשל, נקבע כי "על אף שאין הזכות לחופש המידע מעוגנת בחוק יסוד, היא בעלת אופי חוקתי, הנגזר בין היתר מתכלית חופש הביטוי העומדת ביסודה, ובהתאם לכך, יש לאזן בינה לבין ערכים אחרים" (עניין רשות ההגבלים העסקיים, פס" 9; ראו גם עע"מ 10845/06 שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו (פורסם בנבו), 11.11.08, פס" 74).

27. ואכן, עוד בטרם נחקק החוק קבע בית המשפט העליון כי "העין הציבורית היא לא רק ביטוי לזכות לדעת, אלא גם בבואה לזכות לפקח" (בג"צ 1601/90 שליט נ' פרס, פ"ד מד(3) 353, 361 (1990)). בעניין בג"צ 3751/03 אילן נ' עיריית תל אביב – יפו, פ"ד נט(3) 817 (2005) נקבעו בהקשר זה דברים נחרצים מפי כבוד השופט (בתוארו אז) חשין, כדלקמן:

"להבטחת תקינות פעילותו של המינהל הציבורי נוצר כלל התנהגות שמקומו בכותל המזרח של התנהלות המנהל הציבורי. העקרון הוא עקרון השקיפות... ומשידענו כי עובד הציבור עושה בנאמנות כשליח הציבור, חייב הוא ממילא בחובותיו של שליח, ובהן החובה ליתן דין וחשבון על מעשיו, קרא לגלות לשולחיו – לכלל הציבור – מה עשה ומה לא עשה, מדוע עשה כך ולא אחרת, וכשלא עשה – מדוע לא עשה. חייב הוא לגלות כל מעשים ומחדלים ונימוקיהם בצד. כך, רק כך, יוכל הציבור לדעת אם עשה עובד הציבור באמונה; כך, רק כך, יאמין הציבור במינהל ובעובדיו. המינהל חייב אפוא בשקיפות פעילותו והחלטותיו. שקיפות תבטיח פיקוח ובקרה, ורק כך יהא ניתן לבחון ולבדוק אם פעל המינהל כפי שראוי הוא כי יפעל (שם, עמ' 834-833)."

28. כן ראו דברי בית המשפט העליון בעניין עע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217, 231 (2006) (להלן: "עניין המועצה להשכלה גבוהה"), שם נקבע כי:

"שקיפות פעולותיהן של רשויות השלטון מאפשרת לאזרחים להתחקות על פעולות אלה ועל השיקולים שעמדו בבסיסן ולבקרן, ככל שהדבר דרוש, והיא תורמת תרומה מכרעת ל"היגיינה הציבורית" ולשיפור איכותה של פעולת הרשות בודעה כי פעולותיה ותהליך קבלת החלטותיה חשופים לעין הציבור."

החובה להתייחס לבקשה לקבלת מידע

29. סעיף 7(ב) לחוק חופש המידע קובע את החובה החלה על הרשות הציבורית להודיע למבקש המידע, בתוך פרק הזמן שנקבע לכך בהוראות הסעיף על החלטתה בבקשתו, קרי: בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ-30 יום.
30. כפי שפורט לעיל, כל העת העותרת היא שיזמה תזכורות למשיב והיא זו ש"רדפה" משך שלושה חודשים אחרי המשיב.
31. לפני משורת הדין - ועל אף שלא יצאה הודעה מתאימה ומנומקת בכתב כדין, כדרישת סעיף 7(ב) לחוק - נאותה העותרת להמתין תקופה נוספת, לאורך של שיחות טלפוניות עם הממונה דאז, והתכתבויות עם הממונה החדשה (נכון למועד כתיבת העתירה, גם זו כבר אינה הממונה על חופש המידע), בה נמסר כי הבקשה מטופלת ותשובה תתקבל.
32. העותרת הייתה נכונה לקדם את ההליך בשיתוף פעולה עם המשיב, ועל כן נענתה בחיוב לבקשת המשיב להמתין, כאמור נוכח האילוצים השונים, והסתמכה על הבטחת המשיב בתום לב.
33. ואולם, הבטחת המשיב נכזבה, תשובות לא ניתנו, ואף עד היום, טרם ניתן כל מענה רשמי. על כן, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה לבד מהגשת עתירה זו לבית המשפט הנכבד.
34. חובתו של המשיב, על פי חוק חופש המידע, היא להשיב לבקשת המידע ולפרט את נימוקיו. תשובה מעין זו, כאמור, לא התקבלה במועדים הקבועים בחוק, ואף לא בתקופה הממושכת שחלפה מאז חלפו מועדים אלו. בכך, הפר המשיב את חובותיו מכח חוק חופש המידע.
35. יודגש, הוראות סעיף 7(ג) לחוק המחייבות קבלת אישור מאת ראש הרשות להארכה שמעבר ל-30 ימים, נועדו לשמש זרז לפעולת הרשות, ולהבטיח שרק במקרים חריגים, כאלו המצדיקים הידרשות אישית מצד ראש הרשות לנושא, יתאפשר לרשות לעכב מענה לבקשה אל מעבר למועד הקבוע בחוק. המשיב עשה דין לעצמו בהקשר זה, והתעלם לחלוטין מהוראות חוק, לא רק אלה שעלולות לעורר עברו קושי מהותי (למשל דילמה המתעוררת לגבי מסירת פריט מידע כזה או אחר), אלא אף אלה שאין בהן אלא עקרונות בסיסיים של יחס הגון ומתחשב כלפי אזרח המבקש לנצל את זכותו החוקית.
36. למען הסר ספק, הפרסום שאוזכר לעיל באתר החדשות YNET ונספח 5 לעתירה אינם מהווים מענה לבקשה שהגישה העותרת, ועל כך גם הסכימה הממונה כאשר הודתה בפני עובדי העותרת שהבקשה, גם לאחר הפרסום, נמצאת בטיפול המשרד ותשובה תשלח. זאת ועוד, מתגנב אף חשש ללב כי בהעברת חלק מהמידע נשוא הבקשה לתקשורת, ניסה המשיב לפעול ליצירת מצב בו יוכל לטעון כאילו הבקשה התיירתה, אולם כאמור, לא כך המצב.
37. כמו כן, אי המצאת המידע במועד הקבוע בחוק, מהווים הפרה של החובה החוקית הקבועה בחוק לתיקון סדרי מינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, לנמק את החלטת הרשות.
38. כבי בית המשפט העיר בעע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד (4)217, 231 (2006), בדבר חובת ההנמקה של רשות בבואה להשיב לבקשת מידע, קבע כדלקמן:
- "חובה נוספת המוטלת על הרשות מכוח הדין המנהלי בכל הנוגע לטיפול בבקשה למסירת מידע לפי חוק חופש המידע, היא החובה

לנמק את הסירוב למסירת המידע שנתבקש, כולו או חלקו, ככל שכך החליטה. חובת ההנמקה מקטינה את החשש מפני החלטות שרירותיות או שגויות והיא תורמת לבניית האמון במערכת היחסים שבין הרשות לאזרח במדינה דמוקרטית (על חשיבותה של חובת ההנמקה ועל היותה אחת מחובות היסוד המוטלות על רשות מנהלית ראו י' זמיר הסמכות המנהלית (כרך ב', תשנ"ו) 897-898). אכן, רשות ציבורית אינה רשאית להסתפק בסירוב לקוני לבקשה למסירת מידע ועליה לפרט את הטעמים לכך, על מנת לאפשר למבקש המידע לעמוד על טעמים אלה ולשקול את מהלכו. פירוט הטעמים לסירוב מאפשר גם לבית המשפט לעמוד על השיקולים ששקלה הרשות ועל האיזון הפנימי שערכה לגביהם, בהעבירו את ההחלטה תחת שבט ביקורתו".

39. **זווקא מרשות כמשרד ראש הממשלה, מצופה שתשמש דוגמא ומופת בכיבוד החוק.** אולם כפי שמתברר מעתירה זו, הריהו נמנע מליתן תשובות, וחרף התחשבותה וסובלנותה של העותרת, נמנע מלפעול כדין וממאן למסור את המידע המבוקש בפירוט המבוקש.

המידע המבוקש

40. עניינה של עתירה זו הוא קבלת מידע גולמי המצוי ברשות משרד ראש הממשלה. העותרת מבקשת את פירוט הוצאות מעון ראש הממשלה לשנת 2014. **לרבות כל ההוצאות בפעול בפירוט מירבי לכל סוגי ההוצאות לפי כל אחד ממעונות ראש הממשלה וכן את החשבונות, שהוצאו עבור כל אחת מהרכישות, שבוצעו במהלך השנה המדוברת.** מידע זה שייך לציבור ויש למסרו לכל דורש, בהיעדר כל טעם מוצדק שלא לעשות כן. האמור במידע, אשר לית מאן דפליג, כי לציבור עניין מובהק בו.

41. נחזור ונדגיש כי מידע זה התבקש כבר לפני כשנתיים (עבור שנים אחרות), **ונמסר** לעותרת אך ורק לאחר שזו נאלצה להגיש עתירה לבית המשפט הנכבד.

42. יש להבהיר כי אין באמור לעיל כדי למצות את טיעוני העותרת, וככל שיינתנו נימוקים מטעם המשיב להתעלמותו מבקשת המידע, הרי שהעותרת תבקש להשלים טיעוניה בכתב בהתאם לתגובת המשיב.

חיוב בהוצאות ריאליות והוצאות לדוגמה בגין העלויות שנגרמו לעמותה

43. העותרת הינה עמותה, הפועלת ללא מטרת רווח ופעילותה ממומנת על-ידי תרומות גרידא. לעותרת ארבעה עובדים בשכר, כאשר יתר כוח העבודה שלה מבוסס על מתנדבים.

44. רצון העותרת לפעול לקידום ערכי השקיפות, הדמוקרטיה והמנהל התקין, מתקיים תמיד בצל המשאבים הדלים של התנועה, שמאפשרים את קיומה. משכך, העתירות אותן מגישה העותרת נבחרות בקפידה רבה, תוך דגש על החשיבות והנפקות הציבורית של המידע המבוקש ברמה המעשית על חיי הפרט והכלל בחברה הישראלית, והשלכתו של המידע על קידום הערכים העומדים בבסיס חוק חופש המידע.

45. **יש להוקיע מן השורש את התנהלותו של המשיב, אשר הובילה להגשת עתירה זו.** המשיב מפר ברגל גסה את הוראות חוק חופש המידע. אמנם העותרת שמשאביה הדלים מיועדים כולם לנושא זה,

עומדת בקרבות ההתשה הללו, אולם המשיב ורשויות כדוגמתו יודעים היטב כי מבקשי מידע אחרים (ולעתים גם העותרת) נאלצים לוותר על זכותם החוקית עקב (או לשיטת המשיב "בזכות") טכניקות התשה אלה.

46. בית המשפט הנכבד מתבקש, אפוא, להעביר מסר חד משמעי למשיב (ובאמצעותו לרשויות האחרות), לפיו עליו לכבד ולקיים את דרישות חוק חופש המידע והרציונאליים הטמונים ביסודו, שאם לא כן - יחויבו בהוצאות ריאליות והוצאות לדוגמה.

47. כך למשל, נוכח התנהלותה של רשות המיס והביוב הטילה כבוד השופטת מיכל אגמון-גונן הוצאות גבוהות על רשות, אשר כלל לא טרחה להשיב לבקשת מידע שהוגשה לה כדין. השופטת אגמון-גונן דחתה את טענת הרשות, כי משלא עמדה בחובתה להשיב לבקשה, על האזרח לטרוח ולפנות בבירורים. במקרים בהם הרשות אינה משיבה לבקשה במועדים הנקובים בחוק יש לחייבה בהוצאות. עת"מ 41187-09-14 יובל ליכטר נ' רשות המיס הממשלתית (פורסם); ניתן ביום 9.2.2015.

48. כך גם פסקה בעניין מתאם פעולות הממשלה בשטחים בטיפולו בבקשת מידע שהגיש המוקד להגנת הפרט. כבוד השופטת מיכל אגמון גונן, קבעה בין היתר, כי המשיבים זלזלו בהוראות החוק ובית המשפט וכי עליהם לשאת בהוצאות משמעותיות בסכום של 35,000 ₪ (בצירוף מע"מ כדין, יחד עם הפרשי הצמדה וריבית כחוק, עד קבלת התשלום המלא בפועל). על פי דבריה של השופטת אגמון גונן, "לא יתכן כי הוראות החוק וביהמ"ש יהפכו לאות מתה ללא כל תוצאות" (עת"מ 10-02-16439 המוקד להגנת הפרט מיוסדה לוטה זלצברגר ז"ל נ' מתאם פעולות הממשלה בשטחים ואח' (פורסם בנבו); ניתן ביום 20.06.2010).

49. זאת ועוד, כבוד השופט יצחק כהן, סגן נשיא בית משפט המחוזי בנצרת, חייב את המועצה המקומית שבלי ואת הממונה על חוק חופש המידע בתשלום הוצאות בסך של 10,000 ₪, לטובת התנועה למען איכות השלטון בישראל (להלן: "התנועה"), וזאת עקב התנהלותן באי מתן תשובות לבקשות התנועה לקבל מידע הנוגע למכרז (עת"מ 12-03-21003 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הממונה על יישום חוק חופש המידע ואח', תק-מח 2012(2) 3792 (ניתן ביום 23.04.2012); תק-מח 2012(2) 6451 (ניתן ביום 06.05.2012)).

50. בענייננו, מחדלה והתנהלותה של הרשות מקוממת שבעתיים, זאת לאור קיומו של הליך משפטי זהה אשר התקיים בין הצדדים דנן, לפני שנתיים בלבד.

51. לאור האמור לעיל, בית-המשפט מתבקש לחייב את המשיב בהוצאות לדוגמא אשר יניאו את הרשות מהמשך הפרת החוק, וזאת בהתחשב במחדליה עד עתה, כפי שפורטו לעיל. כמו כן מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיב בהוצאות ריאליות של העותרת בעתירה זו לרבות שכ"ט עו"ד.

רחלי אדרי עו"ד

מ.ר. 64835

רחלי אדרי

ב"כ העותרת